

Uit de Bijbel

Maria Magdalena bij het graf

Maria Magdalena was bitter bedroefd, toen zij gezien had, dat de Heiland aan het kruis was gestorven en daarna in de hof van Jozef van Arimathea begraven. Wat was voor haar het leven, zonder de Heiland?

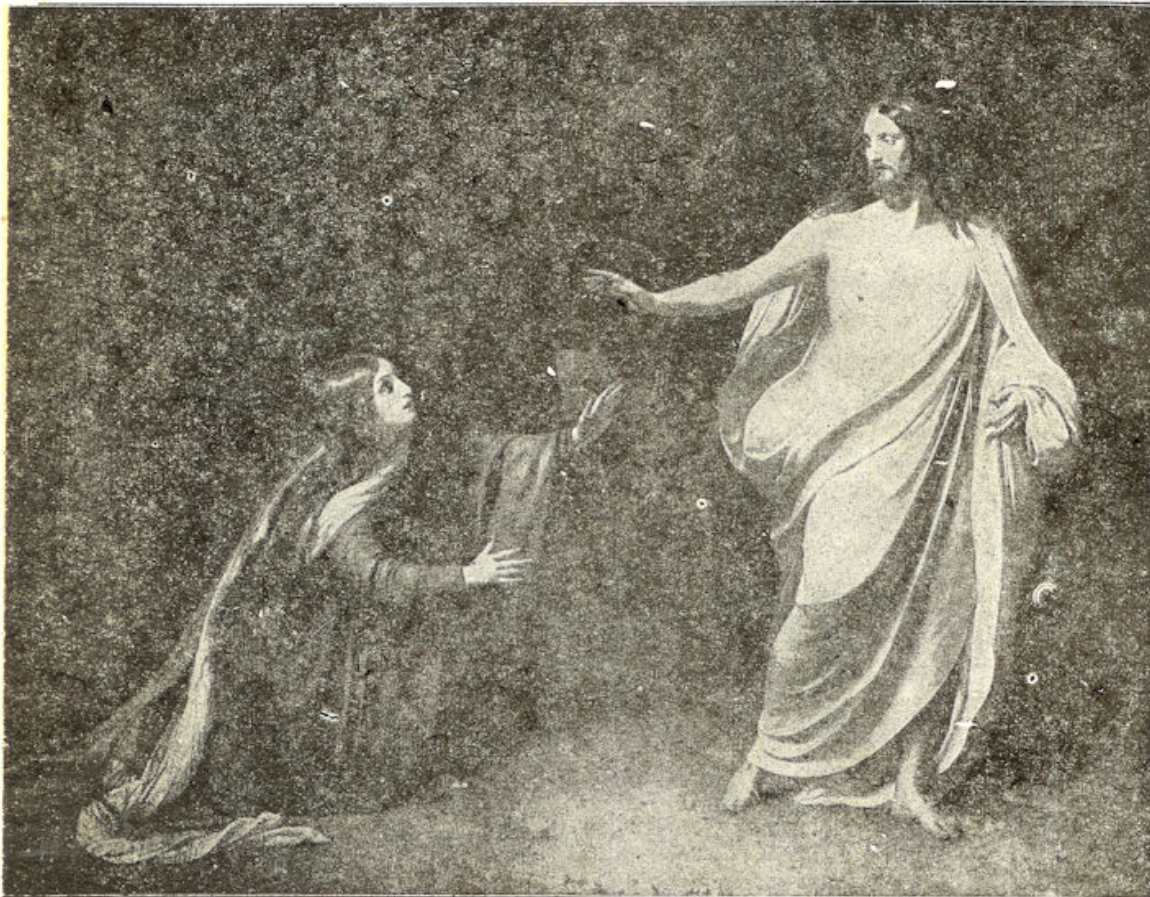
ik Hem wegnemen." — „Maria!" klinkt 't nu. Wie zegt dat? Zegt die tuinman dat? Maar dat kan niet, want zo alleen kan de Heiland haar naam noemen. Doch er is niemand anders

dan die tuinman en dus... Maar dan opeens begrijpt zij het. Die man is de tuinbaas niet, maar de Heiland. Nu ziet ze het helder en klaar. Dat ze daaraan niet eerder gedacht had. Ze loopt op Jezus toe en roept: „Rabboeni, mijn Meester!"

Maar de Heiland zegt:

„Houdt mij niet vast Maria, mijn werk is nog niet geheel afgelopen; eerst moet ik nog ten hemel varen, maar ga heen en vertel aan mijn discipelen, dat ik ben opgestaan van de doden." En met die blijde boodschap gaat Maria naar Jeruzalem terug en als ze bij de discipelen is teruggekeerd, dan klinkt het juichend van haar lippen: „De Heer is waarlijk opgestaan!"

P. de Zeeuw J.Gzn.

Had Hij niet, toen zij nog in haar dorpje Magdala aan de zee van Galilea woonde, zeven duivelen van haar uitgeworpen? Sedert die dag had Maria de Heiland heel lief gehad. Maar nu was de Here Jezus dood en begraven.

De gehele Sabbath had ze in haar woning zitten treuren, doch nauwelijks was die dag der rust voorbij of ze is al weer bezig. Met enkele vriendinnen heeft zij specerijen en zalf bereid en daarmee wil zij nu naar het graf, om het lichaam des Heren te zalven. Onderweg praatten de vrouwen er over wie de steen voor de ingang van het graf voor hen zal wegrollen. Maar als zij even later opkijken, zien ze, dat de steen al weggerold is. Als zij bij het graf komen, schrikken zij. Zijn er grafschenders bezig geweest? Het graf is leeg. De vrouwen schrikken ervan, maar omdat zij hier niets kunnen beginnen gaan ze terug naar de stad, om de discipelen te waarschuwen. Maria Magdalena gaat naar Petrus, naar Johannes en de discipelen gaan nu ook naar het graf.

Als later allen weg zijn, blijft Maria alleen achter. Zij zet zich neer bij het graf en huilt. Opeens wordt ze in haar overpeinzingen gestoord door een stem die vraagt: „Vrouw wat weent gij, wien zoekt gij?"

Maria meent, dat het de tuinbaas is, en daarom zegt ze: „Als gij Hem hebt weggelegd, zeg me dan waar ge Hem gelegd hebt, dan zal

VRIJ EN BLIJ CHRISTELIJK MAANDBLAD

VOOR DE JEUGD

Onder redactie van

P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

VRIJ EN BLIJ * LENTELEVEN * HET
KLEINE SCHOUWVENSTER * JEUGD-
COURANT VAN DE NEERBOSCH' CENT *
KINDERRUBRIEK VAN DE VRIEND DES
HUIZES * DE KINDERKRANT.

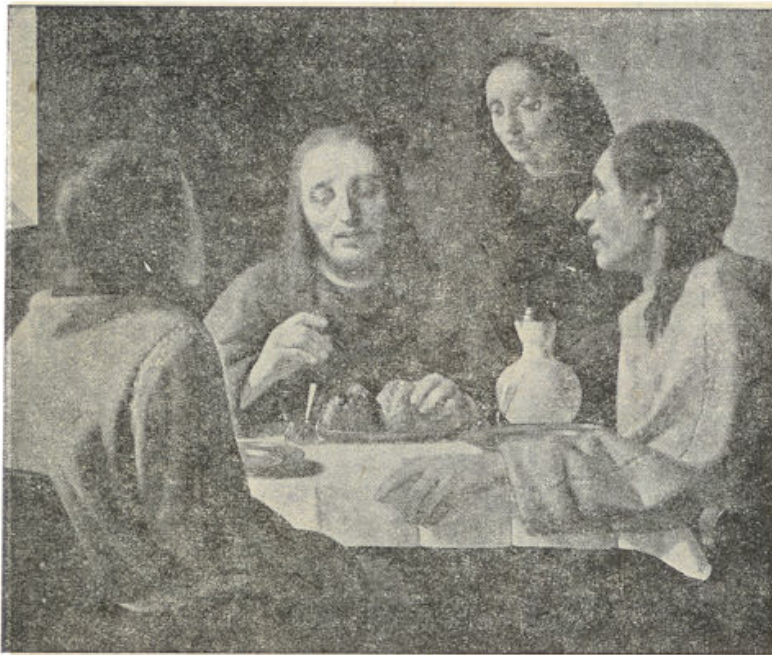
Met medewerking van:

T. van Buul, M. C. Capelle, Nelly Donker,
G. K. Dreijer, N. W. van Diemen-de Jel,
Mr. N. W. A. v. Eijk, P. H. Fruithof, Jan H.
de Groot, P. A. Hekstra, H. v. d. Holst, Joh.
v. Hulzen, Jo Kalmijn-Spiereburg, Netty

Uit de Bijbel

DE EMMAÜSGANGERS

Op dezelfde dag, waarop de Here Jezus uit het graf was opgestaan, wandelde Kleopas met een zijner vrienden op de weg van Jeruzalem naar Emmaüs. Natuurlijk spraken zij samen over alles, wat er de laatste dagen in Jeruzalem was gebeurd. Terwijl zij zo al pratend voortwandelden, voegde zich een derde wandelaar bij hen: een vreemdeling, die zij niet kenden. De pas

De Emmaüsgangers naar de schilderij van Johannes Vermeer, 1660. (Boymans Museum, Rotterdam)

aangekomen wandelaar vroeg hun, waarover zij toch zo druk met elkaar spraken. Op het horen van die vraag, bleven zij met een somber gezicht stilstaan.

Kleopas keek de derde man eens goed aan en vroeg toen: Is u soms de enige vreemdeling in Jeruzalem? Weet u niet, wat zich daar de laatste dagen heeft afgespeeld?

De derde man bleef hem vragend aankijken en vroeg toen: „Wat dan?”

„Wel,” antwoordde Kleopas, „we bespraken de dingen, die er gebeurd zijn met Jezus de Nazarener. Hij was een profeet, machtig in woorden en werken. Maar onze overpriesters en oversten hebben hem aan Pilatus overgegeven. Die heeft Hem ter dood veroordeeld en Hem laten kruisigen. En wij hadden er zo vast op gerekend, dat Hij de man was, die Israëel verlossen zou. Maar ondertussen is het nu al drie dagen geleden, dat dit alles gebeurd is. Vanmorgen zijn er enkele vrouwen bij het graf geweest. Zij hebben zijn lichaam daar niet gevonden en kwamen ons vertellen, dat zij engelen gezien hadden, die zeiden dat Hij leeft!”

Maar toen begon de vreemdeling hen te bestraffen. „Wisten jullie dan niet, dat de Christus zó lijden moest, om in Zijn heerlijkheid te kunnen ingaan?” Daarna begon Hij hen uit de

boeken van Mozes en de profeten, alles uit te leggen wat op Hem betrekking had. Al pratend waren ze in Emmaüs gekomen bij het huis van de wandelaars. Zij vroegen Hem of Hij mee naar binnen ging, omdat het al avond was. Dit deed Hij. Aan tafel nam Hij het brood, zegende het en brak het. Toen opeens zagen de beide mannen de litten in de handen van de Here en toen wisten zij wie Hij was. Maar op hetzelfde ogenblik was Hij verdwenen.

Daarop gingen die twee mannen heel vlug terug naar Jeruzalem, om aan de discipelen te vertellen, wat ze beleefd hadden.

VRIJ EN BLIJ

CHRISTELIJK MAANDBLAD

VOOR DE JEUGD

Onder redactie van

P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

VRIJ EN BLIJ * LENTELEVEN * HET KLEINE SCHOUWVENSTER * JEUGDCOURANT VAN DE NEERBOSCH' CENT * KINDERRUBRIEK VAN DE VRIEND DES HUIZES * DE KINDERKRANT.

Met medewerking van:

T. van Buul, M. C. Capelle, Nelly Donker, G. K. Dreijer, N. W. van Diemen-de Jel, Mr. N. W. A. v. Eijk, P. H. Fruithof, Jan H. de Groot, P. A. Hekstra, H. v. d. Holst, Joh. v. Hulzen, Jo Kalmijn-Spiereburg, Netty Kleingeld, J. P. de Klerk, H. de Koning, G. Kromdijk, J. L. F. de Liefde, H. Lourense, H. te Merwe, G. Nieuwenhuysen, K. Norel, A. Norel-Straatsma, J. W. Ooms, P. A. de Rover, An Tiemersma, Ab Visser, Annie Vreeland, Anne de Vries.

*

Abonnementsprijs: f 3,— per jaar.

De jeugdige collectantjes van de Neerbosch' Cent-afdelingen ontvangen het blad gratis. — In combinatie met het maandblad „De Vriend” des huizes is de prijs slechts f 1,50 per jaar. — Losse nummers 30 cent.

*

Adres der Redactie:

P. de Zeeuw J.Gzn., Nijkerk

Adres der Administratie:

NEERBOSCH' UITGEVERIJ

Telefoon 08800-22110

Giro 193600

hemelvaart en pinksteren

Veertig dagen ná de opstanding zaten de discipelen met de Heiland aan de maaltijd. Nu was het weer precies, zoals het zolang was geweest en velen dachten, dat het

Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader, die, gij (zeide Hij) van Mij gehoord hebt.

De Here had hun beloofd, dat Hij Zijn Heilige Geest zou zenden, die hun moed en kracht zou geven om van de Heiland te spreken in Judea en Samaria en in de hele wereld.

Al sprekende waren zij van tafel opgestaan en wandelde Hij met hen Jeruzalem uit. De weg liep door het dal van de Kedron naar de Olijfberg. Daar op de top van de berg zegende de Here Zijn discipelen en terwijl Hij Zijn handen zegenend over hen uitbreidde steeg de Heiland op ten hemel. Zij tuurden Hem na, totdat een wolk Hem wegnam.

Toen bleven zij Hem nóg nastaren. — Opeens hoorden zij vriendelijke stemmen, die zeiden: „Gij Galilese mannen, wat staat gij naar de hemel te staren. Jezus is van u weggenomen, maar Hij zal weer terugkomen net zoals je Hem naar de hemel hebt zien heen varen.” Verheugd over deze boodschap, gingen de discipelen naar Jeruzalem terug. Daar wachtten zij toen de komst van de Heilige Geest af.

Tien dagen later, toen 't pinksterfeest was en duizenden mensen in de tempel bijeen waren, vervulde de Heer Zijn belofte.

Toen gebeurde 't grote wonder, dat God in de harten van de mensen kwam wonen.

Dit wonder ging vergezeld van verschillende tekenen. Er werd een geluid gehoord als van een hevige wind, vlammen werden gezien op de

hoofden der discipelen en deze eenvoudige mannen begonnen te spreken in anderé talen. De schare was verwonderd men vroeg: „Wat zou dit toch betekenen?” Spotters zeiden: „Och, die mannen hebben te veel wijn gedronken.”

Maar toen stond Petrus op en vertelde aan die mensen, wat dit allemaal te betekenen had. En God zegende dat woord van Petrus, zodat er op die dag drieduizend mensen in de Here Jezus geloofden.

Dat was de eerste oogst, waarop nog veel meer volgen zou.

De uitstorting van de Heilige Geest, naar een schilderij.

nu weer zo zou blijven. Maar toen begon de Here te spreken over Zijn aanstaand afscheid.

De discipelen werden bedroefd, toen zij dit hoorden, maar de Heiland troostte hen. Hij gebod hen

VRIJ EN BLIJ CHRISTELIJK MAANDBLAD VOOR DE JEUGD

Onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

VRIJ EN BLIJ * LENTELEVEN * HET
KLEINE SCHOUWVENSTER * JEUGD-
COURANT VAN DE NEERBOSCH' CENT *
KINDERRUBRIEK VAN DE VRIEND DES
HUIZES * DE KINDERKRANT.

Met medewerking van:

T. van Buul, M. C. Capelle, Nelly Donker,
G. K. Dreijer, N. W. van Diemen-de Jel,
Mr. N. W. A. v. Eijk, P. H. Fruithof, Jan H.
de Groot, P. A. Hekstra, H. v. d. Holst, Joh.
v. Hulzen, Jo Kalmijn-Spienburg, Netty
Kleingeld, J. P. de Klerk, H. de Koning,
G. Kromdijk, J. L. F. de Liefde, H. Lourense,
H. te Merwe, G. Nieuwenhuysen, K. Norel,
A. Norel-Straatsma, J. W. Ooms, P. A. de
Rover, An Tiemersma, Ab Visser, Annie
Vreeland, Anne de Vries.

*

Abonnementprijs: f 3,— per jaar.

De jeugdige collectantjes van de Neer-
bosch' Cent-afdelingen ontvangen het blad
gratis. — In combinatie met het maand-
blad „De Vriend” des huizes is de prijs
slechts f 1,50 per jaar. — Losse nummers
30 cent.

*

Adres der Redactie:

P. de Zeeuw J.Gzn., Nijkerk

Adres der Administratie:

NEERBOSCH' UITGEVERIJ

Telefoon 08800-22110

Giro 193600

De toren van BABEL

Toen Noach en zijn zonen uit de ark kwamen, had God gezegd, dat zij de aarde vervullen moesten. Ze behoefden niet bang te zijn, dat er nog eens een zondvloed zou komen, want dat zou niet gebeuren. Als teken daarvan had God zijn hoog in de wolken gegeven. Langzamerhand kwamen er weer veel mensen op aarde. Ze gingen op de jacht, ze visten in de rivier,

meer, ze verstonden elkaars woorden niet meer, want God had hun spraak verward. Al gauw lag het werk stil. De mensen dwaalden weg, naar alle windstreken en eenzaam bleef de toren daar staan.

Pieter Brueghel de Oude maakte in 1564 dit schilderij van de „Toren van Babel”. —

ze bebouwden het land en ze zorgden voor hun vee. Maar de schrik voor de zondvloed bleef er altijd nog in zitten. Toen ze in de vlakte van Sinear beland waren, een mooie, vruchtbare vlakte, besloten ze daar altijd te blijven. Dat was tegen Gods bevel, maar daaraan stoorden zij zich niet. We zullen een toren bouwen, zeiden ze, die zo hoog is, dat hij tot in de hemel reikt. Wanneer we dan soms wat ver wegdwalen, kunnen we altijd de plaats weer terugvinden, waar we thuis horen. Ja en als er dan weer eens zo'n grote zondvloed komt, kunnen we in de toren klimmen en daar zijn we veilig.

O, er waren nog wel vrome mensen, die dit plan afkeurden, maar naar hen werd niet geluisterd. Ze waren niet zo dapper als Noach, die tegen de spot van de mensen in, tóch de ark ging bouwen, omdat God het gezegd had. Zo gingen ze aan het bouwen en het werd een geweldig hoge toren. Alle dagen was het even druk in de vlakte van Sinear. Daar waren metselaars, steenhouwers en timmerlui. Leem werd gekookt en met die pap werden de stenen muurvast aan elkaar gehecht. Alles verliep heel vlot, totdat... op zekere morgen alles in de war liep. De timmerman had een balk nodig en men bracht hem een paar zware stenen. De metselaar kreeg spijkers in plaats van leem. De mensen begrepen elkaar niet

meer, ze verstonden elkaars woorden niet meer, want God had hun spraak verward. Al gauw lag het werk stil. De mensen dwaalden weg, naar alle windstreken en eenzaam bleef de toren daar staan.

J. Revius

VRIJ EN BLIJ

CHRISTELIJK MAANDBLAD
VOOR DE JEUGD

Onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

VRIJ EN BLIJ ★ LENTELEVEN ★ HET
KLEINE SCHOUWVENSTER ★ JEUGD-
COURANT VAN DE NEERBOSCH' CENT ★
KINDERRUBRIEK VAN DE VRIEND DES
HUIZES ★ DE KINDERKRANT.

Met medewerking van:

T. van Buul, M. C. Capelle, Nelly Donker,
G. K. Dreijer, Mr. N. W. A. v. Eijk, P. H.
Fruihof, Jan H. de Groot, P. A. Hekstra,
H. v. d. Holst, Joh. v. Hulzen, Jo Kalmijn-
Spienburg, Netty Kleingeld, J. P. de
Klerk, H. de Koning, G. Kromdijk, J. L. F.
de Liefde, H. Lourense, H. te Merwe, G.
Nieuwenhuysen, K. Norel, A. Norel-Straats-
ma, J. W. Ooms, P. A. de Rover, An
Tiemersma, Ab. Visser, Annie Vreeland,
Anne de Vries.

★

Abonnementsprijs: f 3,— per jaar.

De jeugdige collectantjes van de Neer-
bosch' Cent-afdelingen ontvangen het blad
gratis. — In combinatie met het maand-
blad „De Vriend” des huizes is de prijs
slechts f 1,50 per jaar. — Losse nummers
30 cent.

★

Adres der Redactie:

P. de Zeeuw J.Gzn., Nijkerk

Adres der Administratie:

NEERBOSCH' UITGEVERIJ

Telefoon 08800-22110

Giro 193600

ISRAËL BIJ DE SINAI

Zeven weken nadat Israël uit Egypte was getrokken, bereikte het volk de berg Sinaï. Daar moest rust worden gehouden, want daar zou de Here Zijn volk Zijn heilige wet geven.

De top van de Sinaï was in zwarte wolken gehuld en uit die wolken klonk Gods stem, die aan het volk de tien geboden gaf. — Door deze wet wisten de Israëlieten, hoe zij leven moesten, als zij Gods volk wilden zijn. Maar de Here had nog meer tot het volk

hadden God niet gezien en daardoor was het voor hun gevoel net of God er niet was. De heidenen waren beter af, die konden hun god zien. Dat hadden ze in Egypte beleefd. Die mensen vereerden een god, die ze zagen in de vorm van een jonge koe bijvoorbeeld. Daarom liepen de Israëlieten naar Aäron, de broeder van Mozes en ze zeiden, dat hij een god moest maken, die zij voor zich uit konden dragen op weg naar Kanaän.

Aäron wist wel, dat dit fout was, maar hij was bang van het volk. Hij dacht: Zij zijn nogal zuinig op hun goud; wacht, dat zal ik ze afnemen. Daarom zei hij, dat hij wel een god wilde maken, maar dat zij daarvoor al hun goud moesten inleveren. Tot zijn schrik deden ze dat direkt. Toen maakte Aäron een gouden kalf en het volk hield een groot feest toen het kalf klaar was.

Maar midden onder het feest, toen het volk danste en zong rondom het gouden kalf, daalde Mozes van de berg af met de twee stenen tafelen, waarop God Zijn wet gegraveerd had, in de handen. Toen hij bemerkte, wat het volk deed, hief hij de tafelen hoog boven zijn hoofd en wierp ze stuk tegen de rotsen van de Sinaï. Het kalf vermorzelde hij en het gruis strooide hij in de beek. De volgende dag klom hij weer tegen de berg op, om voor het volk vergeving te gaan vragen.

Mozes verbrijzelt de stenen tafelen (Ex. 32 : 19).
Schilderij van Rembrandt in het
Kaiser Friedrich Museum te Berlijn.

te zeggen, over allerlei andere wetten en over het bouwen van de Tabernakel.

Daarom klom Mozes de berg Sinaï op en Jozua ging een eind met hem mee. Ondertussen wachtten de mensen beneden op de terugkomst van Mozes. Maar de man Gods kwam niet terug — die avond niet en de volgende dag niet. Dagen en weken gingen er voorbij, maar Mozes keerde niet terug.

Toen begon het volk verdrietig te worden. De mensen zeiden: „Mozes is vast dood, verscheurd door een wild beest of in een kloof gevallen. O en wij zitten hier maar in die vreselijke woestijn. Hoe moeten we daar ooit weer uit komen, als Mozes er niet meer is. Maar God was er toch nog? Zij hadden Zijn stem immers gehoord? Ja zeker, maar zij

VRIJ EN BLIJ

CHRISTELIJK MAANDBLAD VOOR DE JEUGD
Onder redactie van P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

VRIJ EN BLIJ * LENTELEVEN * HET KLEINE
SCHOUWVENSTER * JEUGDCOURANT VAN DE
NEERBOSCH' CENT * KINDERRUBRIEK VAN
DE VRIEND DES HUIZES * DE KINDERKRANT

Met medewerking van:

T. van Buul, M. C. Capelle, Nelly Donker, G. K.
Dreijer, Mr. N. W. A. v. Eijk, P. H. Fruithof, Jan
H. de Groot, P. A. Hekstra, H. v. d. Holst, Joh. v.
Hulzen, Jo Kalmijn-Spiereburg, Netty Kleingeld,
J. P. de Klerk, H. de Koning, G. Kromdijk, J. L. F.
de Liefde, H. Lourense, H. te Merwe, G. Nieuwen-
huysen, K. Norel, A. Norel-Straatsma, J. W. Ooms,
P. A. de Rover, An Tiemersma, Ab Visser, Annie
Vreeland, Anne de Vries.

*

Abonnementprijs: f 3,— per jaar.

De jeugdige collectantjes van de Neerbosch' Cent-
afdelingen ontvangen het blad gratis.
In combinatie met het maandblad „De Vriend“
des huizes is de prijs slechts f 1,50 per jaar. —
Losse nummer 30 cent.

*

Adres der Redactie: P. de Zeeuw J.Gzn., Nijkerk.

Adres der Administratie:
NEERBOSCH' UITGEVERIJ TE NEERBOSCH
Telefoon 06800-22110 — Giro 193600

Het brood der woestijn

In Elim hadden de Israëlieten zich heerlijk verkwikt. Daar waren immers 70 palmbomen en 12 waterfonteinen. Maar ze konden daar niet blijven; ze moesten verder naar Kanaän, naar het Beloofde Land. Zo trokken ze dan van Elim naar het Oosten en kwamen toen in een diep dal, heet en vol stenen. Een erg vermoeiende tocht was dat. De meegenomen voorraden waren al gauw op en toen begon het volk te mopperen tegen Mozes. „We hadden beter in Egypte kunnen blijven,” zeiden ze, „daar hadden we brood en vlees volop, maar hier lijden wij honger! Waarom heb jij ons eigenlijk uit Egypte gehaald? Was dat soms om ons hier in de woestijn te laten sterven?”

★

Het was heel lelijk van de Israëlieten, om zó te praten. Had de Here al niet veel wonderen voor hen gedaan? Een pad was er gekomen door de Rode Zee toen Farao hen achtervolgde en het

Inzameling van het manna naar een schilderij van Dirk Bouts (± 1450).

bittere water van Mara had de Here zoet gemaakt. — De Here had immers steeds voor hen gezorgd en Hij zou dat blijven doen. Mozes geloofde dit vast, maar het volk twijfelde er aan.

„Mopper toch niet!” zei Mozes. „De Here zal wel voor jullie zorgen: vanavond krijg je vlees en morgen zal er volop brood zijn. Misschien zullen jullie dan geloven, dat God voor je wil zorgen!”

Werkelijk kwamen er 's avonds grote vluchten vette vogels aanvliegen.

Kwakkelen waren het. Ze waren moe van de tocht over de zee en streken neer tussen de tenten der Israëlieten. — Die konden ze gemakkelijk pakken.

Ze maakten de beestjes schoon en braadden ze boven een vuurtje. Nu had het volk volop vlees. En de volgende morgen lag de grond om de tenten heen bezaaid met witte korrels. „Man?” riepen de mensen, dat betekent: Wat is dat? Mozes zeide: „Dat is nu het brood, dat God uit de hemel heeft doen regenen!” Dit manna was hard en rond. Men kon er brood van bakken en pap van koken en het smaakte zo zoet als honingkoeken. Elke morgen vroeg lag het er. En niet weinig. Alleen voor de mannen al 600.000 x 3 pond. Maar het moest vroeg verzameld worden, want als de zon opkwam smolt het. Wie lang op bed bleef liggen kreeg niets. En wie, begerig, meer verzamelde dan hij die dag nodig had, vond het de volgende morgen bedorven. Alleen vrijdags mocht men een dubbele portie verzamelen, omdat het de volgende dag sabbath was. Dan lag er geen manna. Maar dan bedierf het ook niet. Dit manna was dus een groot wonder. Het lag er in alle jaargetijden, de gehele woestijnreis door. En het wees de Israëlieten op de Here Jezus, die als het ware hemelse brood, eenmaal op aarde zou komen. Ook was het manna een beeld van Gods Woord, waarmee wij onze zielen moeten voeden. Ds. Jacobus Revius, die in de 17de eeuw predikant was te Deventer schreef er dit mooie gedicht over:

*Het Manna uit de schat des hemels afgedaald,
Des morgens vóór de dag moest wezen ingehaald;
Want naderhand, zo haast de zonne daarop scheen,
Als een gesmolten rijm of hagel het verdween;
Loopt kinders, Godes Woord wilt naarstiglijk vergaren;
Vroeg in de morgenstond van uwe tere jaren;
Want wie in zijne jeugd deez' kennisse veracht,
Wordt in zijn ouderdom daar zelden toe gebracht.*

DE KOPEREN SLANG

(Numeri 21)

Het volk van Israël nadert nu toch eindelijk het doel van de lange reis. Bijna veertig jaren hebben zij nu door de woestijn gezworven, maar nu is het einde dichtbij. Als zij door het land van Edom mogen trekken zijn ze vlug bij Kanaän.

Maar dat mag niét. De koning van Edom dreigt hen zelfs met oorlog, als ze het wagen zijn grenzen te overschrijden. Maar met Edom mogen ze geen oorlog voeren. De Here heeft dat verboden, omdat het een broedervolk is. Daarom moeten ze nu de lange weg om Edom heen gaan. En dat wordt het volk te veel. Ze worden ongeduldig en ze beginnen te mopperen tegen Mozes. „Waarom hebt gij ons uit Egypteland uitgevoerd?” vragen zij. „Zeker om ons te doden in de woestijn? Hier is geen brood en geen water en van dat manna walgen we!” Zo spreken ze tegen Mozes, maar eigenlijk zijn ze in opstand tegen de Here.

God heeft hen zoveel trouw bewezen en nu durven ze zó ondankbaar te zijn. Dat kan de Here niet ongestraft laten. Opeens word er een felle kreet van pijn gehoord, dadelijk gevolgd door andere. Men ziet enkele mensen op de grond vallen en gillen van pijn. Wat is er aan de hand?

Verschrikkelijk... het krioelt opeens van kleine giftige slangen. Ze zijn rood gevlekt deze slangen en

ze komen in deze streek veel voor. Maar tot heden hebben zij Israël geen kwaad gedaan. Nu echter beveelt de Here de slangen het volk te bijten.

Bij honderdtallen kruipen ze tussen het volk door. De beet van zo'n slang is dodelijk en er sterven dan ook veel mensen.

En nu komt het berouw. „We hebben gezondigd,” zeggen ze tegen Mozes, „bid toch de Here dat Hij deze slangen wegneemt!” En Mozes bidt voor het ongehoorzame volk en de Here verhoort zijn gebed. De Here zegt hem, dat hij een slang van koper moet maken en die op een staak zetten. Ieder die gebeten is en naar die slang kijkt zal genezen.

De mensen, die gelovig op de slang zagen werden weer beter, maar die ongelovig dacht: hoe zou zo'n stuk koper mij helpen kunnen, die stierf. En deze koperen slang is nu het beeld van het kruis van de Heiland. Denk daar over maar eens na .

VRIJ EN BLIJ

CHRISTELIJK MAANDBLAD VOOR DE JEUGD
Onder redactie van P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

VRIJ EN BLIJ * LENTELEVEN * HET KLEINE
SCHOUWVENSTER * JEUGDCOURANT VAN DE
NEERBOSCH' CENT * KINDERRUBRIEK VAN
DE VRIEND DES HUIZES * DE KINDERKRANT

Met medewerking van:

T. van Buul, M. C. Capelle, Nelly Donker, G. K.
Dreijer, Mr. N. W. A. v. Eijk, P. H. Fruithof, Jan
H. de Groot, P. A. Hekstra, H. v. d. Holst, Joh. v.
Hulzen, Jo Kalmijn-Spiereburg, Netty Kleingeld,
J. P. de Klerk, H. de Koning, G. Kromdijk, J. L. F.
de Liefde, H. Lourense, H. te Merwe, G. Nieuwen-
huysen, K. Norel, A. Norel-Straatsma, J. W. Ooms,
P. A. de Rover, An Tiemersma, Ab Visser, Annie
Vreeland, Anne de Vries.

*

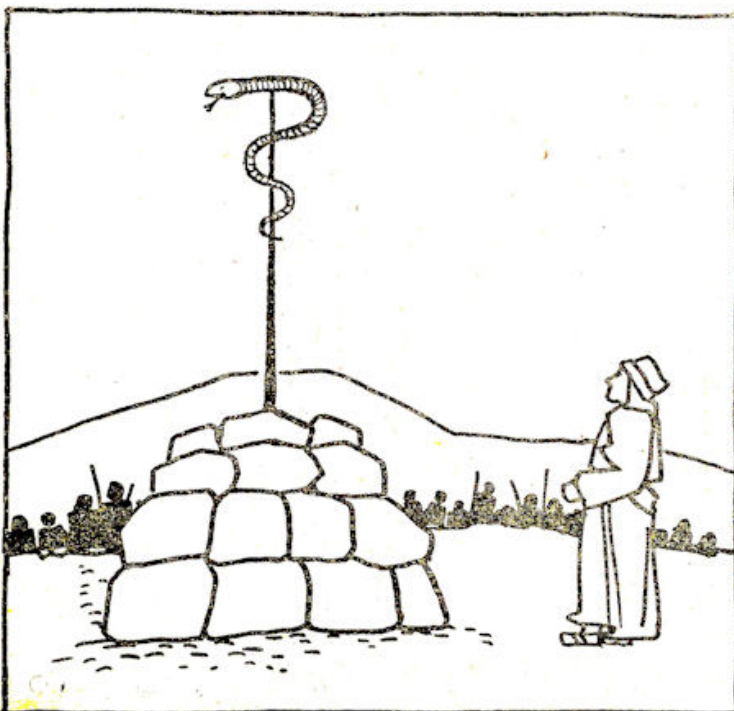
Abonnementsprijs: f 3,- per jaar.

De jeugdige collectantjes van de Neerbosch' Cent-
afdelingen ontvangen het blad gratis.
In combinatie met het maandblad „De Vriend”
des huizes is de prijs slechts f 1,50 per jaar. —
Losse nummer 30 cent.

*

Adres der Redactie: P. de Zeeuw J.Gzn., Nijkerk.

Adres der Administratie:
NEERBOSCH' UITGEVERIJ TE NEERBOSCH
Telefoon 08800-22110 — Giro 193600

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:
Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes
De Kinderkrant

Met medewerking van:

T. van Buul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. v. Eijk
P. H. Fruithof,
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. v. d. Holst
Joh. v. Hulzen
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen

Abonnementsprijs
f 3,- per jaar

De jeugdige collectantjes
van de Neerbosch' Cent-
afdelingen ontvangen het
blad gratis.

In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.
Losse nummers 30 cent.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

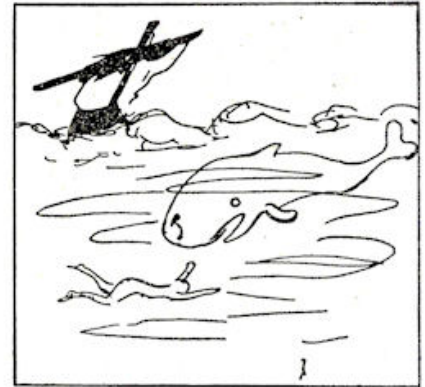
Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800 - 22110
Giro 193600

Mit de Bijbel

Jona's eerste reis

Toen de Here God aan Jona de opdracht gaf, om naar Ninevé te gaan en de mensen in die stad op te roepen tot bekering, omdat hun stad anders zou worden omgekeerd, dacht Jona: Dat doe ik niet. Laat de Here Ninevé maar ten onder doen gaan, dan zijn wij er af. Want die koning van Ninevé is een gevaarlijke vijand. In plaats van naar Ninevé te gaan, zoals God gezegd had, ging Jona naar Jafa. Daar lag in de haven een schip, dat naar Tarsis (misschien Spanje) zou varen. Jona betaalde de vracht en ging beneden in het schip wat slapen. Maar de Here zag de ongehoorzame Jona wel. Hij zou hem die ongehoorzaamheid wel afleren.

Opeens begon het fel te stormen. De zeilen scheurden, de masten braken en de touwen knapten af. De zeelui dachten, dat het schip zou vergaan en ze riepen tot hun goden. Doch dat hielp niets. Toen herinnerde de kapitein zich die vreemdeling. Hij ging naar beneden en maakte Jona wakker. Hoe kon zo'n man rustig slapen als er zo'n storm woedde. Toen Jona aan dek kwam zeiden de zeelieden, dat hij tot zijn God moest bidden. Maar dat durfde Jona niet. Eerlijk vertelde hij, dat deze storm om zijnentwil was losgebroken. Het enige middel zou zijn: hem overboord te gooien.

Eerst wilden de zeelieden dat niet, maar later deden zij het toch. Ze grepen Jona en wierpen hem in zee.

Jona huiverde er zelf voor terug, maar hij wist, dat het moest. Hij kon, toch niet door zijn schuld al die zeelieden laten omkomen? Dat mocht niet; dan was het beter, dat hij verdronk. Zo kwam Jona in de woedende zee terecht en onmiddellijk werd de zee stil. Maar de Here waakte over Zijn ongehoorzaam kind. Hij beschikte een grote vis, waarschijnlijk was dat een potvis, en die slokte Jona op. In de maag van die vis heeft Jona drie dagen en drie nachten vertoefd. 't Was er donker en benauwd, maar Jona bleef in leven. In die gevangenis kwam Jona tot inkeer. Hij kreeg berouw over zijn ongehoorzaamheid en hij bad tot God. De Here verhoorde het gebed van zijn knecht en op Gods bevel moest de vis Jona op het strand uitspuwen. Zo kwam hij weer behouden in zijn vaderland terug.

Wat Jona overkwam had nog een diepere betekenis. Het wees heen naar de Here Jezus, die eenmaal drie dagen en drie nachten in het graf zou zijn en daarna zou opstaan.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes
De Kinderkrant

Met medewerking van:

T. van Buul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. v. Eijk
P. H. Fruithof,
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. v. d. Holst
Joh. v. Hulzen
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen

Abonnementsprijs
f 3,- per jaar

De jeugdige collectantjes
van de Neerbosch' Cent-
afdelingen ontvangen het
blad gratis.

In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.
Losse nummers 30 cent.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800 - 22110
Giro 193600

Uit de Bijbel

Rondom de kribbe

Toen de engelen weggevaren waren naar de hemel, nadat ze hun schone kerstzang gezongen hadden, keken de herders elkaar verrukt aan. Ze hadden allen dezelfde gedachte: dadelijk naar Bethlehem gaan, naar de stal, om het kindeke te zien. En direkt gaan ze op pad. Ze wachten niet tot de nacht voorbij is, tot het dag geworden is, nee, ze gaan dadelijk en met grote haast. Ze hebben geen rust vóór ze het kindje met hun eigen ogen hebben gezien.

Zoeken behoeven ze niet. Ze weten immers waar het kindje is. Het ligt in de kribbe en de kribbe staat natuurlijk in de stal. Daar gaan ze nu heen. En als ze straks bij de stal zijn aangekomen, dan zien ze daar werkelijk het grote Wonder, waarvan de engel gesproken heeft — het Kind.

Welk een liefde — zo denken ze — heeft God voor ons arme zondaren, dat Hij Zijn eigen Zoon als een klein Kindje voor ons wil doen geboren worden. En zeker vertellen de herders nu ook over het grote wonder, dat er in het veld van Efrata is geschied. Van de engel en zijn boodschap en van al de engelen en hun heerlijk lied.

Maria en Jozef luisteren met verwondering naar het verhaal der herders. Maria vooral luisterde goed. Zij zeide niets, maar de woorden, die de herders spraken, be-

waarde zij in haar hart. Heel precies wist zij nu, wat de engel over haar Kindje had gezegd en wat die menigte van engelen gezongen had.

Doch de herders konden daar rondom de kribbe niet blijven. Hun schapen liepen immers onbewaakt in het veld. Dat mocht niet. Er kon roofgedierte komen. Daarom moesten ze weer vlug naar hun schapen terug. En dat deden ze ook, want het waren trouwe herders, die wisten, dat ze zelfs het eenvoudigste werk niet mochten verwaarlozen.

Maar hun mond stond niet stil over alles, wat ze deze nacht hadden beleefd. Ze spraken er voortdurend over met elkander en ze prezen God om de grote blijdschap, die Hij hun geschonken had. Ze deden echter nog meer.

Ook tot de andere mensen spraken zij er over. Natuurlijk! Alle mensen hadden er immers belang bij.

De Zaligmaker, de Redder was nu geboren, zij hadden Hemzelf gezien. En daarom wilden ze het ook aan ieder die ze ontmoetten vertellen. Zo werden deze eenvoudige herders de eerste predikers van het heerlijke Evangelie.

Wie zelf de Heiland lief heeft, moet ook over Hem spreken tot andere mensen.

Dat deden de herders, dat moeten ook wij doen, kleinen en groten.